

Midsommar!

Ljust, till långt fram på natten. Blomstrande vackert i naturen. Med dans och sång. Med dragspel och ett spännande fiskdammsbus. Med folkdräkt för bygd och land. Med ideell kraft i mängd och med kaffe och hembakt i gräset.

Här finns unga med skräckslagen undrande blick. Här finns barn, som vill rusa och dansa runt den pyntade stången, eller njutande fiskdammsgodiset uppflugen i ett träd. Här finns tonåringarna som spanar på de nya. Här finns vuxna och gamla, hemmavarande och vana i evenemanget, liksom mången tillfällig gäst. Här finns alla. Alla sorter, alla åldrar och alla är lika välkomna.

De kommer till fots, med bil eller med traktor med lövad kärra. De kommer långt bortifrån, eller strax nära. De kommer med motorcykel eller per vanligt tramp.

Vi besöker Labacken, i Övra Söderby, långt därute i Roslagsbros stora famn. På slingrande vägar hittar vi hit. Till en by, som resten av året är tyst och lugn, med bara några få som hittar hit. Så lugnt, att vi undrar vem som kommer, när en bil passerar på annan tid.

Här är en by med en hembygdsgård, som sköts med omsorgens kraft. Hembygdsgården är skänkt, och omsorgsfullt rustad och vårdad. Föreningen målar, städar, bygger och bättrar. Engagerar och gör. Utan annan vinning är glädjen att göra, spara, visa, vårda – historia för bygdens barn och vuxna. Hur det var, hur det är, hur det såg ut – just här. Här stretades det. Här bodde de. Här levde de. Med glädje och sorg. Med välgång eller i fattigdom. Med glädje och med modlöshet. Precis som vi, idag – men med andra mått, och andra ting, till hjälp för sin dag.

Gården är vacker, med det välsköttas sigill. St Eriks Gille – hembygdsföreningen som lägger tanke, som lägger tid och lust, som bättrar färg, som klipper gräs på Labacken i Övra Söderby – drar folk i massor när det drar ihop sig till midsommar.

Då samlas all kraft som kan fångas. Ideellt kokas kaffe, bakas bullar och serveras. Stången kläs och reses, dragspelet ljuder över ängarna och dansen leds med skratt och lust.

Med blomster i håret njuter vi av midsommarens fest, som visar naturens prakt, människornas längtan efter dans, glädje och traditioner och inser kanske hembygdsföreningens fantastiska vikt för traditionernas och historiens bevarande. Eller tar vi det kanske bara för givet.

En söndag i juli kommer också kyrkan till Söderby. Med gudstjänst, med styrkande toner och tänkvärda ord blandat med ljudet av fåglar, synen och lukten av grönskan och med traktorns motor strax bortanför. Där bänkar sig folket, med örat på spänn och sinnet inställt på frid. Just där, i Guds vackra natur, på Labacken i Söderby.

Anette Grinde